

Примітки до фінансової звітності за рік, що завершився

31 грудня 2020 року

Прийняті скорочення:

КОМПАНІЯ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ МАСТ-ІНВЕСТ», ТОВ «КУА МАСТ-ІНВЕСТ» – Компанія;

Національна Комісія з цінних паперів та фондового ринку – НКЦПФР;

Міжнародні стандарти фінансової звітності – МСФЗ;

Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку – МСБО;

Рада з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку – РМСБО;

ПКУ – Податковий Кодекс України;

Баланс (Звіт про фінансовий стан) – Ф. № 1;

Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) – Ф. № 2;

Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) – Ф. № 3;

Звіт про власний капітал – Ф. № 4.

1. Основи підготовки, затвердження і подання фінансової звітності

1.1. Мета та концептуальна основа фінансової звітності (стандарти, що використовувалися для підготовки та подання фінансової звітності)

Метою фінансової звітності є надання інформації про фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання, яка є корисною для широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень. Фінансова звітність також демонструє результати того, як управлінський персонал Компанії розпоряджається ввіреними йому ресурсами. Для досягнення цієї мети фінансова звітність надає таку інформацію про суб'єкт господарювання:

- а) активи;
- б) зобов'язання;
- в) власний капітал;
- г) дохід та витрати, у тому числі прибутки та збитки;
- г) внески та виплати власникам, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників;
- д) грошові потоки.

Концептуальною основою даної фінансової звітності є бухгалтерські політики та принципи, що базуються на вимогах Міжнародних стандартів фінансового обліку та звітності (далі МСБО, МСФЗ) та Тлумаченнях. Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

При формуванні фінансової звітності управлінський персонал керувався також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Дана фінансова звітність включає:

- 1) Форма № 1 – Баланс (Звіт про фінансовий стан),
- 2) Форма № 2 – Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід),
- 3) Форма № 3 – Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом),
- 4) Форма № 4 – Звіт про власний капітал,
- 5) Примітки до фінансової звітності, складені відповідно до вимог МСФЗ. Примітки є невід'ємною частиною звітності і відповідають фінансовому стану та діяльності Компанії.

1.2. Достовірне подання та заява про відповідність МСФЗ

Фінансова звітність достовірно подає фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки суб'єкта господарювання. Достовірне подання вимагає правдивого подання впливу операцій, інших подій та умов відповідно до визначень та критеріїв визнання для активів, зобов'язань, доходу та витрат, наведених у [Концептуальній основі](#).

Концептуальною основою фінансової звітності Компанії за рік, що закінчився 31 грудня 2020 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2020 року, що викладені українською мовою та офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Компанією фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2020 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Компанія керувалася також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Компанія складає фінансову звітність (крім звіту про рух грошових коштів) на підставі принципу нарахування.

Фінансова звітність Компанії складається виходячи з принципу обачності, що дозволяє підтримати нейтральність представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності.

Правдиве уявлення даних у фінансовій звітності трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми.

Компанія подає окремо кожний суттєвий клас подібних статей. Компанія подає окремо статті відмінного характеру.

Операції діяльності Компанії об'єднані у класи за їх характером або функцією. Об'єднані дані сформували рядки у фінансовій звітності.

Компанія не згортала активи та зобов'язання та доходи та витрати у фінансовій звітності.

Компанія чітко ідентифікує фінансову звітність та відокремлює її від іншої інформації.

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Компанії для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

1.3 Загальні відомості про Компанію з управління активами

Повна назва:

Українською мовою:

КОМПАНІЯ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
„КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ МАСТ-
INVEST”

Російською мовою:

ОБЩЕСТВО С ОГРАНИЧЕННОЙ
ОТВЕТСТВЕННОСТЬЮ «КОМПАНИЯ ПО
УПРАВЛЕНИЮ АКТИВАМИ МАСТ-ИНВЕСТ»

Англійською мовою:

LIMITED LIABILITY COMPANY «ASSET
MANAGEMENT COMPANY MUST-INVEST»

Скорочена назва:

Українською мовою:

ТОВ «КУА МАСТ-ИНВЕСТ»

Російською мовою:

ООО «КУА МАСТ-ИНВЕСТ»

Англійською мовою:

LLC «AMC MUST-INVEST»

дата державної реєстрації: 15.09.2005р.

юридична та фактична адреса: Україна, 61024, м. Харків, вул. Гуданова, 9/11

організаційно-правова форма: Компанія з обмеженою відповідальністю

країна реєстрації: Україна

офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про компанію: www.must-ipra.com
(www.kua.mast.kharkov.ua)

адреса електронної пошти: office@mast.kharkov.ua

характеристика основних напрямків діяльності, сфер бізнесу: управління активами інституційних інвесторів (інститутів спільного інвестування (пайових та корпоративних інвестиційних фондів), недержавних пенсійних фондів.

1.4.Опис діяльності (мета, предмет, види) та операційного середовища (умови здійснення діяльності, ліцензування, державне регулювання)

Компанія є професійним учасником ринку цінних паперів. Компанія має ліцензію, видану Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на професійну діяльність на фондовому ринку - діяльність з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами) згідно Рішення НКЦПФР № 1754 від 22.10.2015р., строк дії ліцензії: з 03.11.2015р.- необмежено.

Управління активами – основний напрямок діяльності Компанії. Компанія здійснює розміщення цінних паперів ІСІ, управління активами ІСІ та недержавного пенсійного фонду, отриманими як при розміщенні цінних паперів ІСІ, так і в результаті діяльності ІСІ та недержавного пенсійного фонду, аналізує інвестиційні ринки та здійснює пошук об'єктів для інвестування, періодично переоцінює активи ІСІ та недержавного пенсійного фонду у відповідності до вимог чинного законодавства, готує звіти про діяльність ІСІ та недержавного пенсійного фонду, здійснює іншу поточну діяльність ІСІ та недержавного пенсійного фонду.

У звітньому періоді Компанія управляла активами:

-Пайового венчурного інвестиційного фонду «Фрунзе-Інвест» недиверсифікованого виду закритого типу,

-Недержавного пенсійного фонду «Українська пенсійна спілка»

Основна діяльність Компанії – на фондовому та фінансовому ринках, які знаходяться в стані кризи.

Чисельність працівників станом на 30 грудня 2020 р. – 4 особи, на 31 грудня 2019 р. – 4 особи.

1.5. Заява про безперервність діяльності

Компанія складає свою фінансову звітність на підставі припущення про безперервність діяльності. Компанія не має намірів ліквідувати суб'єкт господарювання чи припинити діяльність. Під час оцінювання управлінський персонал не виявив невизначеностей щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності підприємства продовжувати діяльність на безперервній основі.

Оцінюючи доречність припущення про безперервність, управлінський персонал брав до уваги всю наявну інформацію щодо майбутнього – на 12 місяців з початку звітного періоду, але не обмежується цим періодом. Компанія послідовно отримувала прибуток від своєї діяльності та має доступ до фінансових ресурсів, немає простроченої дебіторської та кредиторської заборгованості, тому підприємство має достатню впевненість у тому, що його діяльність буде продовжуватися на безперервній основі.

Управлінський персонал Компанії вважає, що припущення про подальше безперервне функціонування, є доречним.

Вплив спалаху COVID-19 (коронавірусу) та вжитих урядом України карантинних та обмежувальних заходів, спрямованих на запобігання його подальшому виникненню і поширенню, включно з надзвичайною ситуацією, може спричинити вплив на подальшу діяльність Компанії, наслідки якого на даний час неможливо оцінити. Подальша стабілізація економічної та політичної ситуації значною мірою залежить від успішних зусиль і українського уряду, і урядів іноземних фінансових партнерів України у боротьбі з поширенням коронавірусної інфекції і подоланням її економічних наслідків. Передбачити подальший розвиток економічних, соціальних та політичних подій наразі важко, тому міра їх впливу на діяльність Компанії не може бути достовірно визначена. Управлінським персоналом Компанії були уважно розглянуті всі ризики з точки зору їх управління у зв'язку із світовою пандемією коронавірусної хвороби (COVID-19) та запровадження Кабінетом Міністрів України карантинних та обмежувальних заходів, спрямованих на протидію її подальшого поширення в Україні та оцінює здатність Компанії продовжувати свою діяльність на безперервній основі.

В Компанії наявні достатні грошові кошти для покриття короткострокових потреб. Компанія не має потреби домовлятися з кредиторами про реструктуризацію зобов'язань та зменшувати її операційні витрати. Компанії не потрібно звертатись за фінансовою підтримкою до її учасників для забезпечення нормальної діяльності.

Компанія регулярно здійснює аналіз економічної ситуації в країні. Управлінський персонал вважає, що суттєвої невизначеності щодо можливості Компанії продовжувати свою діяльність на період, як мінімум 12 місяців з дати подання цієї фінансової звітності, не існує. Станом на дату звітності управлінський персонал не має намірів припиняти чи суттєво згортати господарську діяльність.

Станом на 31 грудня 2020 року управлінському персоналу не відомо про суттєві невизначеності, пов'язані з подіями чи умовами, які можуть вплинути на безперервність діяльності.

1.6. Ідентифікація фінансової звітності (загальної чи спеціальної призначення, окрема, індивідуальна, консолідована)

Фінансова звітність Компанії є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та її грошових потоків для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

1.7. Функціональна валюта та валюта звітності

Для оцінки статей, включених до фінансової звітності Компанії, було використано валюту первинного економічного середовища, в якому працює Компанія, – українська гривня.

Всі значення наведені з округленням до найближчої тисячі, якщо не зазначено інше.

Операцій в іноземній валюті протягом 2020 року підприємство не здійснювало, тому вплив валютних курсів на фінансову звітність не оцінюється.

1.8. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно НП(С)БО № 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність. Інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків та наведена в п. 6.1 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Компанії.

1.9. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Компанія має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

1.10. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Компанії затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Компанії з управління активами 05 січня 2021 року. Ні учасники Компанії, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

1.11. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2020 року.

1.12. Суттєві статті фінансової звітності

Суттєвими статтями фінансової звітності, складеної станом на 31 грудня 2020 року, є статті, вартість яких перевищує 76 тис. грн.

1.13. Основи оцінок, що застосовані у фінансовій звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінка справедливої вартості».

Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ № 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

1.14. Заява про відповідальність

Управлінський персонал Компанії з управління активами несе відповідальність за підготовку фінансової звітності підприємства, яка достовірно подає фінансовий стан Компанії станом на 31 грудня 2020 року, а також результати його діяльності за період, що закінчився 31 грудня 2020 року, рух грошових коштів та зміни в капіталі за відповідний період, у відповідності до Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку та звітності. Склад цієї інформації визначається професійним судженням управлінського персоналу Компанії з управління активами.

1.15. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок

Фінансові інструменти рекласифікуються тільки у випадку, якщо змінюється бізнес-модель для управління цим портфелем у цілому. Рекласифікація проводиться перспективно з початку першого звітного періоду після зміни бізнес-моделі.

Рекласифікації у звітності за 2020 рік не відбувалося.

Виправлення помилок протягом 2020 року не проводилося.

2. Нові та переглянуті стандарти та інтерпретації

Концептуальна основа фінансової звітності – у новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва Компанії в управлінні економічними ресурсами. Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми. Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою «інші форми і розкриття», визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин – прогнозні дані.

У новій редакції КОФЗ вводиться поняття «звітуюче підприємство», під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності.

Вираз «економічний ресурс» замість терміну «ресурс» підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до «очікуваних» надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу / зобов'язання виробляти / передавати економічні вигоди.

Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають. Нова глава КОФЗ не має впливу на показники фінансової звітності.

МСФЗ № 9 «Фінансові інструменти», МСБО № 39 «Фінансові інструменти»: Визнання та оцінка, МСФЗ № 7 «Фінансові інструменти»: Розкриття інформації, МСФЗ № 4 «Страхові контракти» та МСФЗ № 16 «Оренда».

У серпні 2020 року Рада з МСФЗ в рамках Реформи IBOR опублікувала поправки, що доповнюють випущені у 2019 році та зосереджують увагу на наслідках реформи базового рівня процентних ставок на фінансовій звітності компанії, які виникають, коли, наприклад, базовий показник процентної ставки, який використовується для обчислення процентів за фінансовим активом, замінено альтернативною базовою ставкою.

Поправки до фази 2 розглядають питання, які можуть вплинути на фінансову звітність під час реформи базового рівня процентних ставок, включаючи наслідки змін договірних грошових потоків або відносин хеджування, що виникають внаслідок заміни базового рівня процентної ставки з альтернативною базовою ставкою (проблеми із заміною).

На етапі 2 свого проекту Рада внесла зміни до вимог зазначених стандартів, що стосуються:

- зміни договірних грошових потоків – компанії не доведеться припиняти визнання або коригувати балансову вартість фінансових інструментів для змін, що вимагаються реформою, а замість цього оновить ефективну процентну ставку, щоб відобразити зміну до альтернативної базової ставки;
- облік хеджування – компанії не доведеться припиняти облік хеджування виключно тому, що вона вносить зміни, які вимагає реформа, якщо хеджування відповідає іншим критеріям обліку хеджування; і
- розкриття інформації – компанія повинна буде розкривати інформацію про нові ризики, що виникають внаслідок реформи, та про те, як вона управляє переходом до альтернативних ставок.

Поправки до Фази 2 поширюються лише на зміни, які вимагає реформа базового рівня процентних ставок до фінансових інструментів та відносин хеджування.

Ефективна дата – 1 січня 2021 року. Дostroкове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти хеджування у розумінні МСФЗ.

МСБО 16 «Основні засоби»

Поправки забороняють компанії вираховувати з вартості основних засобів суми, отримані від реалізації вироблених предметів, коли компанія готує актив до його цільового використання. Натомість компанія визнає такі надходження від продажу та пов'язані з ними витрати у прибутку або збитку.

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дostroкове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти основних засобів у розумінні МСФЗ.

МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»

Поправки уточнюють, що «витрати на виконання договору» являють собою витрати, безпосередньо пов'язані з договором. Тобто або додаткові витрати виконання договору (наприклад, прямі витрати на працю і матеріали), або розподіл інших витрат, які також безпосередньо пов'язані з договором (наприклад, розподіл амортизації об'єкта основних засобів, що використовується при виконанні договору).

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дostroкове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні такі витрати у розумінні МСФЗ.

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Актуалізація посилань в МСФЗ (IFRS) 3 на Концептуальні основи підготовки фінансової звітності, не змінюючи вимог до обліку для об'єднання бізнесів.

Додано виняток щодо зобов'язань і умовних зобов'язань. Цей виняток передбачає, що стосовно деяких видів зобов'язань і умовних зобов'язань організація, яка застосовує МСФЗ (IFRS) № 3, повинна посилатися на МСФЗ (IAS) № 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи» або на Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) № 21 «Збори», а не на Концептуальні засади фінансової звітності 2020 року.

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дostroкове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти для застосування у розумінні МСФЗ.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) № 1

Дочірнє підприємство, яке уперше застосувало МСФЗ. Поправка дозволяє дочірньому підприємству, що застосовує IFRS № 1: D16 (a) (яке переходить на МСФЗ пізніше своєї материнської компанії), виконати

оцінку накопиченого ефекту курсових різниць у складі іншого сукупного доходу на підставі такої оцінки, виконаної материнською компанією на дату її переходу на МСФЗ.

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дострокове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні дочірні підприємства у розумінні МСФЗ.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) № 9

Комісійна винагорода, що включається в «10-відсотковий» тест при припиненні визнання фінансових зобов'язань. Поправка уточнює характер такої комісійної винагороди: воно включає тільки винагороду, сплачену між позикодавцем і позикоотримувачем, включаючи винагороду, сплачену або отриману від інших сторін.

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дострокове застосування – дозволено.

Поправки до цього МСФЗ не застосовані достроково. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу на Фінансову звітність.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСФЗ (IFRS) № 16

Поправки до МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» внесені у зв'язку з пандемією, і вони дозволяють не визнавати зміни в договорах внаслідок коронавірусу їх модифікацією. З 1 червня 2020 року орендарі можуть не перевіряти такі зміни на предмет відповідності визначенню модифікації договору оренди. Досить зробити припущення, що це не модифікація, і розкрити цей факт в примітках. Це стосується всіх заходів підтримки для орендарів, які впливають на орендні платежі, і поширюється до червня 2021 року, аби включити пільги по оренді, надані на рік. Рада з МСФЗ вирішила не надавати будь-яких додаткових пільг орендодавцям, оскільки вважає поточну ситуацію для них не такою складною, як для орендарів. Застосування Поправки до МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда» на відображення результатів діяльності не мало впливу.

Стимулюючі платежі по оренді. Поправка уточнює ілюстративний приклад № 13 до МСФЗ (IFRS) 16 шляхом виключення прикладу урахування відшкодування, отриманого орендарем від орендодавця в якості компенсації за понесені витрати на поліпшення об'єкта оренди.

Поправки до цього МСФЗ не застосовані достроково. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу на Фінансову звітність.

Щорічні поправки в МСФЗ (2018-2020): МСБО (IAS) № 41

Ефекти оподаткування при визначенні справедливої вартості. Поправка виключає вимогу IAS 41:22, яка вказує, що потоки грошових коштів, пов'язані з оподаткуванням, не включаються до розрахунків справедливої вартості біологічних активів. Поправка призводить до відповідності IAS 41 і IFRS 13.

Ефективна дата – 1 січня 2022 року. Дострокове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти для застосування у розумінні МСФЗ.

МСБО № 1 «Подання фінансової звітності»

Поправки роз'яснюють критерій у МСБО № 1 для класифікації зобов'язання як довгострокового: вимога до суб'єкта господарювання мати право відкласти погашення зобов'язання принаймні на 12 місяців після звітного періоду.

Сутність поправок:

-уточнено, що зобов'язання класифікується як довгострокове, якщо у організації є право відстрочити врегулювання зобов'язання щонайменше на 12 місяців, а право компанії на відстрочку розрахунків має існувати на кінець звітного періоду;

-класифікація залежить тільки від наявності такого права і не залежить від імовірності того, чи планує компанія скористатися цим правом: на класифікацію не впливають наміри чи очікування керівництва щодо того, чи компанія реалізує своє право на відстрочку розрахунків;

-роз'яснення впливу умов кредитування на класифікацію. Якщо право відстрочити врегулювання зобов'язання залежить від виконання організацією певних умов, то дане право існує на дату закінчення звітного періоду тільки в тому випадку, якщо організація виконала ці умови на дату закінчення звітного періоду. Організація повинна виконати ці умови на дату закінчення звітного періоду, навіть якщо перевірка їх виконання здійснюється кредитором пізніше;

-роз'яснення вимог до класифікації зобов'язань, які компанія може або може погасити шляхом випуску власних інструментів власного капіталу.

Ефективна дата – 1 січня 2023 року. Дострокове застосування – дозволено.

Поправки до цього МСФЗ не застосовані достроково. Управлінський персонал проводить дослідження щодо потенційного впливу на Фінансову звітність.

МСФЗ № 17 Страхові контракти

-Виключення деяких видів договорів зі сфери застосування МСФЗ № 17;

-Спрощене подання активів і зобов'язань, пов'язаних з договорами страхування в звіті про фінансовий стан;

-Вплив облікових оцінок, зроблених в попередніх проміжних фінансових звітностях;

-Визнання і розподіл аквізиційних грошових потоків;

-Зміна у визнанні відшкодування за договорами перестрахування в звіті про прибутки і збитки;

- Розподіл маржі за передбачені договором страхування інвестиційні послуги (CSM);
- Можливість зниження фінансового ризику для договорів вхідного перестрахування і непохідних фінансових інструментів;
- Перенесення дати вступу в силу МСФЗ № 17, а також продовження періоду звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) № 9 для страхових компаній до 1 січня 2023 року;
- Спрощений облік зобов'язань по врегулюванню збитків за договорами, які виникли до дати переходу на МСФЗ № 17;
- Послаблення в застосуванні технік для зниження фінансового ризику;
- Можливість визначення інвестиційного договору з умовами дискреційного участі в момент переходу на новий стандарт, ніж в момент виникнення договору.

Ефективна дата – 1 січня 2023 року. Дostroкове застосування – дозволено.

Ці поправки не застосовуються Компанією, ефект впливу на фінансову звітність не очікується, оскільки у Компанії на дату складання Фінансової звітності відсутні об'єкти для застосування у розумінні МСФЗ.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», а також інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Компанії розроблена та затверджена керівництвом Компанії відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Компанія обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

За період, що закінчується 31 грудня 2020 року, зміни облікової політики не відбувалися.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», та форми Приміток, що розроблені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно МСФЗ та враховуючи НП(С)БО 1 Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі "функції витрат" або "собівартості реалізації", згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- а) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- б) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;

фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;

фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він придбається з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації, депозити, дебіторську заборгованість, у тому числі позики, та векселі. [

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;
- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструменту, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу uaAAA, uaAA, uaA, uaBBB та банки, що мають прогноз "стабільний", що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців – розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року – 1% від суми розміщення, більше 1 року – 2%);
- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Відносно дебіторської заборгованості у вигляді наданих позик Товариство використовує *модель розрахунку збитку з використанням коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу*.

Дебіторська заборгованість

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості відбувається за амортизованою вартістю.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного

ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.6. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких щорічних норм:

будівлі	- 2 %;
машини та обладнання	- 7-15%
транспортні засоби	- 17 -20%
меблі	- 20 - 33%.
інші	- 14 - 50%

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію

активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо оренди

Товариство виступає як орендар. Товариство застосовує МСФЗ 16 «Оренда» до всіх видів оренди.

На початок оренди Товариство має оцінити, чи є угода орендною угодою або чи містить угода оренду.

Товариство проводить повторну оцінку того, чи є угода орендною або чи містить вона оренду, лише якщо змінюються умови угоди.

Для угоди, яка є орендною або містить оренду, Товариство обліковує кожний компонент оренди в угоді як оренду окремо від компонентів не-оренди цієї угоди.

Для угоди, яка містить компонент оренди, а також один або більше додаткових компонентів оренди і не-оренди, орендар розподіляє компенсацію, передбачену в угоді, на кожний компонент оренди на підставі відносної індивідуальної ціни компонента оренди та агрегованої індивідуальної ціни компонентів не-оренди.

Відносна індивідуальна ціна компонентів оренди та не-оренди визначається на основі ціни, яку орендодавець або подібний постачальник стягував би з суб'єкта господарювання за цей компонент або подібний компонент окремо. Якщо індивідуальної ціни знайти неможливо, то орендар складає оцінку індивідуальної ціни, максимально використовуючи наявну спостережну інформацію.

Компанія застосовує виключення застосування МСФЗ 16 для договорів оренди, строк якої менше 12 місяців. Компанія визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди.

Строк угоди

Товариство визначає строк угоди як нескасовний період оренди разом з обома такими періодами:

а) періодами, які охоплюються можливістю продовження оренди у випадку, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю; та

б) періодами, які охоплюються можливістю припинити дію угоди, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він не скористається такою можливістю.

Оцінюючи, чи є орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається можливістю продовжити оренду чи не скористається можливістю припинити дію оренди, Товариство має брати до уваги всі відповідні факти та обставини, які створюють економічний стимул для орендаря скористатися можливістю продовжити оренду чи не скористатися можливістю припинити дію оренди.

Орендар здійснює повторну оцінку того, що він обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається можливістю продовжити оренду чи не скористається можливістю припинити дію оренди, після того, як сталася значна подія або значна зміна обставин.

Товариство повинне переглянути строк оренди, якщо сталася зміна нескасовного періоду оренди.

Первісна оцінка активу з правом використання

На дату початку оренди орендар визнає актив з правом використання та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди орендар оцінює актив з правом використання за собівартістю.

Собівартість активу з правом використання охоплює:

а) суму первісної оцінки орендного зобов'язання, як описано в параграфі 26 МСФЗ 16 «Оренда»;

б) будь-які орендні платежі, здійснені на дату початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;

в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем; та

г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення орендованого активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення орендованого активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою створення запасів. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або на дату початку оренди, або внаслідок використання орендованого активу протягом певного періоду.

Орендар визнає витрати, описані в параграфі 24г) МСФЗ 16 «Оренда», як частину витрат на актив з правом використання тоді, коли він відображає зобов'язання за цими витратами.

Щодо витрат, понесених протягом певного періоду внаслідок використання активу з правом використання для створення запасів протягом такого періоду, орендар застосовує МСБО 27 «Запаси».

Зобов'язання щодо таких витрат, які обліковують із застосуванням цього стандарту або МСБО 2, визнають та оцінюють із застосуванням МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Первісна оцінка орендного зобов'язання

На дату початку оренди орендар оцінює орендне зобов'язання за теперішньою вартістю орендних платежів, не сплачених на таку дату.

Орендні платежі слід дисконтувати, застосовуючи ставку відсотка, що неявно передбачена в оренді, якщо таку ставку можна легко визначити. Якщо таку ставку не можна легко визначити, то орендар застосовує ставку вартості кредитів за даними статистичної звітності банків України (без урахування овердрафтів), яка доступна на офіційному сайті Національного Банку України.

На дату початку оренди орендні платежі, включені в оцінку орендного зобов'язання, мають охоплювати вказані далі платежі за право використання орендованого активу протягом строку оренди, які не були сплачені на дату початку оренди:

- а) фіксовані платежі, за вирахуванням будь-якої дебіторської заборгованості, яка є стимулом до оренди;
- б) зміні орендні платежі, які залежать від індексу чи ставки, первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- в) суми, що, як очікується, будуть сплачені орендарем за гарантіями ліквідаційної вартості;
- г) ціну реалізації можливості придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю та
- г) платежі в рахунок штрафів за припинення оренди, якщо умови оренди передбачають для орендаря можливість припинення оренди.

Змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, описаних у параграфі 276) МСФЗ 16 «Оренда», включають, наприклад, платежі, пов'язані з індексом споживчих цін, платежі, пов'язані з контрольною ставкою відсотка (такою як ЛБОР), або платежами, які змінюються зі змінами ринкових орендних ставок.

Подальша оцінка активу з правом використання

Після дати початку оренди орендар оцінює актив з правом використання, застосовуючи модель собівартості, окрім випадків, коли він застосовує будь-яку з моделей оцінки, описаних в параграфах 34 та 35 МСФЗ 16 «Оренда».

Щоб застосувати модель собівартості, орендар оцінює актив з правом використання за собівартістю:

- а) з вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків внаслідок зменшення корисності; та
- б) з коригуванням з метою врахуванням будь-якої переоцінки орендного зобов'язання, зазначеного в параграфі 36в) МСФЗ 16 «Оренда».

Відповідно до вимог параграфу 32 МСФЗ 16 «Оренда», орендар, нараховуючи амортизацію активу з правом використання, повинен застосовувати вимоги щодо амортизації МСБО 16 «Основні засоби».

Якщо оренда передає право власності на орендований актив орендарю наприкінці строку оренди або якщо собівартість активу з правом використання відображає той факт, що орендар скористається можливістю його придбати, то орендар має амортизувати актив з правом використання від дати початку оренди і до кінця строку корисного використання орендованого активу. Або ж орендар має амортизувати актив з правом використання з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з правом використання та кінець строку оренди.

Подальша оцінка орендного зобов'язання

Після дати початку оренди орендар оцінює орендне зобов'язання:

- а) збільшуючи балансову вартість з метою відобразити відсоток за орендним зобов'язанням;
- б) зменшуючи балансову вартість з метою відобразити здійснені орендні платежі; та
- в) переоцінюючи балансову вартість з метою відобразити будь-які переоцінки або модифікації оренди, вказані в параграфі 39–46 МСФЗ 16 «Оренда», або з метою відобразити переглянуті по суті фіксовані орендні платежі.

Після дати початку оренди орендар визнає у прибутку або збитку – окрім випадків, коли ці витрати включаються в балансову вартість іншого активу, до якого застосовують інші відповідні стандарти, – такі обидві складові:

- а) відсоток за орендним зобов'язанням; та
- б) змінні орендні платежі, не включені в оцінку орендного зобов'язання у тому періоді, у якому сталася подія чи змінилися умови, які спричинили здійснення таких платежів.

Переоцінка орендного зобов'язання

Після дати початку оренди орендар, щоб переоцінити орендне зобов'язання з метою відображення змін орендних платежів, застосовує параграфи 40–43 МСФЗ 16 «Оренда».

Орендар визнає суму переоцінки орендного зобов'язання як коригування активу з правом використання. Однак, якщо балансова вартість активу з правом використання зменшилася до нуля і спостерігається подальше зменшення оцінки орендного зобов'язання, то орендар визнає будь-яку решту суми переоцінки у прибутку або збитку.

Орендар переоцінює орендне зобов'язання, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої дисконтної ставки, якщо виконується будь-яка з таких двох умов:

- а) змінився строк оренди. Орендар визначає переглянуті орендні платежі на основі переглянутого строку оренди; або
 - б) змінилася оцінка можливості придбання орендованого активу, оціненого з урахуванням подій та обставин, описаних у параграфах 20–21 МСФЗ 16 «Оренда», у контексті можливості придбання.
- Орендар має визначити переглянуті орендні платежі з метою відобразити зміну сум, що мають бути сплачені у разі використання можливості придбання.

Орендар визначає переглянуту дисконтну ставку як ставку відсотка, що неявно передбачену в оренді, на решту строку оренди, якщо таку ставку можна легко визначити, або ставку Вартості кредитів за даними статистичної звітності банків України (без урахування овердрафтів), яка доступна на офіційному сайті Національного Банку України, якщо ставку відсотка, що неявно передбачену в оренді, не можна легко визначити.

Орендар переоцінює орендне зобов'язання шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів, якщо або

а) змінилися суми, що, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості. Орендар визначає переглянуті орендні платежі з метою відобразити зміну сум, що, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості; або

б) змінилися майбутні орендні платежі внаслідок зміни індексу або ставки, які були використані для визначення таких платежів; в тому числі, наприклад, зміна з метою відобразити зміни ринкових орендних ставок після перегляду ринкових орендних умов.

Орендар переоцінює орендне зобов'язання з метою відобразити ці переглянуті орендні платежі лише тоді, коли змінилися грошові потоки (наприклад, коли починає діяти коригування орендних платежів). Орендар має визначити переглянуті орендні платежі для решти строку оренди на основі переглянутих платежів за угодою про оренду.

Орендар має використовувати незмінену дисконтну ставку, окрім випадку, коли зміна орендних платежів сталася внаслідок зміни змінних ставок відсотка. У таких випадках орендар має застосовувати переглянуту дисконтну ставку, яка відображає зміни ставки відсотка.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрхувань до резерву відпусток, включаючи відрхування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

При визначенні вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця. Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
 - б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
 - в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
 - г) суму доходу можна достовірно оцінити;
 - д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- та
- е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

- право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;
- є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;
- суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у Звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання.

Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати - зменшення активів або збільшення зобов'язань, наслідком якого є зменшення власного капіталу, крім як унаслідок здійснення розподілу держателів вимог до власного капіталу.

Визнання витрат відбувається одночасно з:

- (i) первісним визнанням зобов'язання чи збільшенням балансової вартості зобов'язання; або
- (ii) припиненням визнання активу чи зменшенням балансової вартості активу.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Компанія не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Компанії. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- 1) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- 2) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснювались.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Компанії

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- 1) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- 2) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

Протягом звітного 2020 року відбулась переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежного оцінювача.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожен звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Компанія здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовуються ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, дохідний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних оцінювачів

5.2. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість	Справедлива вартість	Балансова вартість	Справедлива вартість
	2020	2020	2019	2019
1	4	5	4	5
Фінансові активи				
Довгострокові фінансові інвестиції	1988	1988	1988	1988
Поточні фінансові інвестиції	327	327	312	312
Дебіторська заборгованість з нарахований доходів	117	117	70	70
Дебіторська заборгованість	189	189	223	223
Грошові кошти та їх еквіваленти	463	463	36	36
Надані позики	457	457	889	889
Кредиторська заборгованість	256	256	236	236

Справедлива вартість дебіторської та кредиторської заборгованості, а також інвестицій, доступних для продажу, неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Компанії вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 7.3.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2019	2020
Дохід від реалізації послуг з управління активів КІФ	0	0
Дохід від реалізації послуг управління активів ППФ	96	55
Дохід від реалізації послуг управління активів НПФ	90	76
Дохід від реалізації інших послуг	294	518
Всього доходи від реалізації	480	649

6.2. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2019	2020
Доходи від участі в капіталі	0	0
Інші фінансові доходи	98	81
Інші доходи	188	24
Всього	286	105
Інші витрати	2019	2020
Фінансові витрати	0	24
Втрати від участі капіталі	0	0
Інші витрати	146	0
Всього	146	24

6.3. Адміністративні витрати

	2019	2020
Витрати на оплату праці та соц.заходи	345	258
Інші	251	461
Всього адміністративних витрат	596	719

6.4. Податок на прибуток

Компанія є платником податку на прибуток на загальних підставах. Керівництвом Компанії в порядку, передбаченому підпунктом 134.1.1 ПКУ, було прийнято рішення про незастосування коригувань фінансового результату з метою оподаткування.

Згідно Податкового кодексу України ставка податку на прибуток в 2020р становить 18% . Компанія сплатило в першому кварталі 2020 р. податок на прибуток в сумі 4 тис.грн.(за 2019р).

6.5. Нематеріальні активи

Станом на 31.12.2020 року облікова вартість “Нематеріальних активів” складає:

Ряд. 1000 Залишкова вартість на кінець звітного періоду 2 тисячі гривень;	Ряд.
1001 Первісна вартість на кінець звітного періоду 17 тисяч гривень;	Ряд. 1002
Накопичена амортизація (15) тисяч гривень.	

МСБО 38 "Нематеріальні активи" вимагає розглядати нематеріальний актив як такий, що має невизначений строк корисної експлуатації (раніше цей термін не міг перевищувати 20 років, починаючи з дати приведення цього активу в робочий стан), якщо згідно з аналізом усіх належних факторів немає очевидного обмеження для періоду, протягом якого від цього активу очікується надходження до суб'єкта господарювання чистих грошових коштів.

Згідно з МСБО 38, нарахування амортизації здійснюється лише за нематеріальними активами, які мають визначений термін корисного використання. Сума амортизації нематеріальних активів відноситься на витрати звітного періоду.

6.6. Основні засоби

Основними засобами визнаються активи вартістю більше 6 000 гривень. Вони обліковуються за вартістю придбання за вирахуванням накопиченого зносу.

Застосований метод амортизації:

-основні засоби - прямолінійний метод з використанням таких строків корисного використання:

Групи основних засобів	Місяці
Будинки та споруди	600
Транспортні засоби	300
Машини та обладнання	60

На балансі підприємства враховуються:

	Остаточна вартість на 31.12.20р	Остаточна вартість на 31.12.19р
2.Комп.техніка та обладнання	0	0

За 2020 р. амортизація не нараховувалась.

Малоцінні необоротні матеріальні активи амортизуються у розмірі 100% в момент введення в експлуатацію.

За 2020р. Компанія не придбавала та не продавала основні засоби.

Станом на 31 грудня 2020 р у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 22 тис. грн.

6.7. Інвестиційна нерухомість.

До інвестиційної нерухомості на балансі підприємства враховуються нежитлові приміщення за адресою: м. Харків, пр.Леніна, 27 Б та два машиномісця за адресою:м.Київ, вул.Звіринська,59

	31.12.20р	31.12.19р
На початок періоду	10187 тис.грн	10187 тис.грн
Зміна справедливої вартості	(1)	0
На кінець періоду	10186 тис.грн	10 187 тис.грн

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості була визначена із залученням незалежного оцінювача

До операційних доходів включені доходи від оренди за 2020 р. у сумі 518 тис. грн.

6.8. Непоточні активи, утримувані для продажу

Станом на 31.12.2020р. в складі активів непоточні активи, утримувані для продажу відсутні.

6.9. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До поточних фінансових інвестицій відносяться фінансові інвестиції строк, що не перевищує один рік, які можуть бути вільно реалізовані в будь-який момент. Фінансові інвестиції відображаються за собівартістю, крім тих, що мають ринкові котирування.

Компанія класифікувало (в залежності від бізнес-моделі для управління фінансовими активами п.4.1.1. МСФЗ № 9) фінансові інвестиції до статутних капіталів інших підприємств як дольові фінансові інструменти оцінені за справедливою вартістю, зміни якої відображаються у складі прибутку або збитку.

Для оцінки справедливої вартості цього виду активів, які є на балансі Компанії станом на 31 грудня 2020 р., управлінський персонал послідовно застосовував вхідні дані трьох рівнів.

Справедливу вартість фінансових активів, які обліковуються на балансі Компанії, неможливо визначити з використанням даних 1-2 рівня ієрархії, оскільки немає ринкового котирування цих активів. Ціна придбання цих активів є справедлива вартість при первісному визнанні, а для оцінки справедливої вартості у наступних періодах підприємство застосовує метод оцінки вартості, у якій використовуються закриті вхідні дані (3-й рівень ієрархії). Для оцінки справедливої вартості цих активів були застосовані методики оцінки, що базуються на аналізі фінансової інформації про об'єкти інвестування, аналітичні процедури по оцінці безперервності діяльності об'єктів інвестування, порівняння вартості активів цих підприємств на початок та кінець звітного періоду, зміни кон'юнктури ринку, на яких об'єкти інвестування здійснюють свою діяльність. За результатами аналізу не було виявлено обставин вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої вартості фінансових активів, тому що не було виявлено факторів, які зумовлені значними змінами у фінансовому стані об'єктів інвестування та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких об'єкт інвестування здійснює свою діяльність. Тому справедлива вартість цього виду фінансових активів оцінена на рівні її балансової вартості.

Змін в оцінці цих видів активів, які потребують відображення у Фінансовій звітності Компанії, протягом 2020 року не було.

Поточні фінансові інвестиції	31.12.19р	31.12.20р
ПРАТ "Супутник"	92 тис.грн	92 тис.грн
ПАТ "Харківспецбуд"	63 тис.грн	63 тис.грн

Інші	157 тис.грн	172 тис.грн
Всього	312 тис.грн	327 тис.грн

Зміна загальної балансової вартості відбулася за рахунок придбання поточних фінансових активів
Переміщень між рівнями ієрархії протягом звітного періоду не відбувалося.
Загальна вартість фінансових активів станом на 31 грудня 2020 року складає 3 563 тис.грн.

6.10. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість за основною діяльністю, умови якої переглянуті, обліковується за справедливою вартістю на основі структури переглянутих грошових потоків.

У якості практичного спрощення для резервування кредитних збитків по дебіторській заборгованості за основною діяльністю Компанія прийняла рішення використовувати матричне забезпечення (параграф Б.5.5.35 МСФЗ № 9), а саме нараховувати Резерв на знецінення у розмірі 1% від суми торговельної дебіторської заборгованості станом на кінець звітного періоду.

Компанія обліковує іншу дебіторську заборгованість за справедливою вартістю на основі структури очікуваних грошових потоків.

Склад дебіторської заборгованості:

	31.12.19	31.12.20
Недерж.пенс.фонд,винагорода за УА	6,3 тис.грн	6,0 тис.грн
DX ЦЕНТР, дог.оренди	30,8 тис.грн	0,0 тис.грн
ОБМ КОМПАНИ, дог.оренди	40,5 тис.грн	0,0 тис.грн
ДП «ЛУГОВЕ», дог займа	431,5 тис.грн	0,0 тис. грн
ТОВ «ОЦ «ПРОФЕКС»	457,0 тис грн	457,0 тис грн
Пат «На Спортівной» продаж кор прав	185,0 тис грн	182,5 тис грн

Безнадійної заборгованості немає.

6.11. Витрати майбутніх періодів

Витрати майбутніх періодів відсутні.

Дебіторська заборгованість Компанії не має забезпечення.

6.12. Грошові кошти

	31 грудня 2019	31 грудня 2020
Поточні рахунки в банках, в грн.	36	462,73
Банківські депозити, в грн.	0	0
Всього	36	462,73

6.13. Статутний капітал

Розмір статутного капіталу за 2020р. не змінювався і станом на 31.12.2020р. складає 9 605 000,00 грн.

Розмір часток учасників у статутному капіталі Компанії складає:

1. Фізична особа 1 -1 727 295 грн	-17,98%
2. Фізична особа 2 -1 727 295 грн	-17,98%
3. Фізична особа 3 -1 727 295 грн	-17,98%
4. Фізична особа 4 -1 727 295 грн	-17,98%
5. Фізична особа 5 -1 727 295 грн	-17,98%
6. Фізична особа 6 - 38 525 грн	-0,4%
7. ПРАТ „ІГ МАСТ” -230 000 грн	-2,4 %.
8. ТОВ «МАСТ-КАПІТАЛ» - 700 000грн.	- 7,3%
УСЬОГО: 9 605 000 грн	- 100%

6.14. Зміни у власному капіталі

Звіт про власний капітал

Зареєстрований статутний капітал Компанії становить 9 605 тис. грн.

Показники, що використовуються Компанією для управління капіталом відображено в Звіті про власний капітал складаються з зареєстрованого капіталу, з капіталу у дооцінках, резервного капіталу, непокритого збитку, що становить власний капітал:

Стаття	Зареєстрований капітал	Капітал у дооцінках	Резервний капітал	Непокритий збиток	Всього
Залишок на початок 2019 року	9 605	6179	5	(2 302)	13 487
Разом змін у капіталі	0	0	1	19	20
Залишок на початок 2020 року	9 605	6 179	6	(2 283)	13 507
Чистий прибуток (збиток) за звітний період	0	0	0	9	9
Виплати власникам (дивіденди)	0	0	0	0	0
Відрахування до резервного капіталу	0	0	1	(1)	0
Разом змін у капіталі	0	0	1	8	9
Залишок на 31.12.2020 року	9 605	6179	7	(2 275)	13 516

Облік непокритого збитку здійснюється відповідно чинного законодавства, станом на 31.12.2020 р. становить – 2 275 тис. грн. Резервний капітал – 7 тис. грн. Загальна сума власного капіталу станом на 31.12.2020 р. складає 13 516 тис. грн.,

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

6.15. Короткострокові забезпечення

	31 грудня 2019	31 грудня 2020
Резерв відпусток	18	15
Всього	18	15

6.16. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	31.12.19	31.12.20
ТОВ «МАСТ», за оренду	220,84 тис.грн	248,2 тис.грн

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Компанія не має судових позовів, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Компанія сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Компанії, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін Товариства належать: • підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством; • асоційовані компанії; • спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником; • члени провідного управлінського персоналу Товариства; • близькі родичі особи управлінського персоналу Товариства; • компанії, що контролюють Товариство, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві; Станом на 31.12.2020 року пов'язаними особами Товариства є:

Повне найменування юридичної особи - власника (акціонера, учасника) заявника чи прізвище, ім'я, по батькові фізичної особи - власника (акціонера, учасника) заявника	Ідентифікаційний код юридичної особи - власника заявника або реєстраційний номер облікової картки платника податків** (за наявності)	Місцезнаходження юридичної особи чи паспортні дані фізичної особи, про яку подається інформація (серія (за наявності) та номер паспорта, дата видачі та найменування органу, що його видав)	Частка в статутному капіталі заявника, %
Хохлов Сергій Миколайович	2357011913	паспорт серії МК № 539081 виданий Комінтернівським РВ ХМУ УМВСУ в Харківській області 01.10.1997 р.	17,98
Анохін Сергій Володимирович	2168601190	паспорт серії МК № 279045 виданий Київським РВ ХМУ УМВС України в Харківській області 03.09.1996 р.	17,98
Земляков Олег Володимирович	2376509772	паспорт серії МК № 482112 виданий Київським РВ ХМУ УМВС України в Харківській області 06.06.1997 р.	17,98
Греховодов Олександр Миколайович	2375113852	паспорт серії МТ № 261604 виданий Дзержинським РВ у місті Харкові ГУ ДМС України в Харківській області 14.11.2012р.	17,98
Гріховодов Сергій Миколайович	2629300956	паспорт серії МН № 797702 виданий Київським РВ ХМУ УМВС України в Харківській області 15.12.2005 р.	17,98
Дарічева Наталія Олександрівна	2332483583	паспорт МК 648311, виданий Київським РВ ХМУ УМВС України в Харківській обл. 08.12.1997р.	0,4
ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «МАСТ-КАПІТАЛ»	37878501	61001, Харківська обл., місто Харків, ВУЛИЦЯ ПЛЕХАНІВСЬКА, будинок 63	7,3
ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «ІНВЕСТИЦІЙНА ГРУПА МАСТ»	21191107	61024, м. Харків, вул. Гуданова, 9/11	2,4
Усього:			100

Пов'язаними сторонами Компанії на дату звіту також є:

- КОМПАНІЯ З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ „МАСТ-ХОЛДИНГ” (ЄДРПОУ 32237098, 61024, Харківська обл., місто Харків, вул Гуданова , будинок 9/11 , КВЕД 73.11 Рекламні агентства (основний)
- Генеральний директор Компанії громадянин України Чупін Ігор Дмитрович
- Головний бухгалтер Компанії громадянка України Оліфер Єлизавета Миколаївна
- Внутрішній аудитор Компанії громадянин України Гріхогодов Сергій Миколайович

Виплати Генеральному директору в звітному періоді склались виключно із заробітної плати в розмірі 120,2 тис.грн. Виплати Головному бухгалтеру в звітному періоді склались виключно із заробітної плати в розмірі 20,6 тис.грн.

Операції з пов'язаними сторонами, що виходили б за межі звичайної діяльності протягом звітного періоду, не відбувалися

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Компанії і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Компанії. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Компанії визнає, що діяльність Компанії пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Компанія, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Компанії здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків Компанії є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2020 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

Щодо поточного рахунку

Поточний рахунок Компанії відкритий в державному банку АТ «Укрексімбанк» (довгостроковий рейтинг за національною шкалою AA- (ukr)), що мінімізує кредитний ризик. Вільні кошти Компанії з метою мінімізації кредитного та інших ризиків розміщувались виключно в АТ «Укрексімбанк», при цьому Компанія дотримувалась вищеперерахованих лімітів.

Щодо депозитів

Станом на 31.12.2020 року в активах Компанії відсутні депозити

Щодо позик.

Станом на 31.12.2020 року в активах Компанії є позики, що видані :

ТОВ «ОЦ ПРОФЕКС» (34795449) зі строком повернення 10.07.2021 року в сумі 457,0 тис.грн.;

За результатами проведеного аналізу, враховуючи підходи затверджені в Товаристві у межах системи управління ризиками, Керівництво прийшло висновку, що з дати первісного визнання (видачі позики) кредитний ризик позичальників не зазнав зростання і є низьким. Відсутні факти, які б свідчили про ризик невиконання зобов'язання. Використовується модель розрахунку збитку з використанням коефіцієнту співвідношення грошового потоку до загального боргу.

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Компанія відносить:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;
- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Компанії простроченої дебіторської заборгованості.

У Компанії для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Компанія використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами.

Компанія не має фінансових активів які або були прострочені, або знецінилися, відсутні застави та інші форми забезпечення кредитів одержаних чи наданих.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Компанія наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Компанія використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

В активах Компанії відсутні інвестиційні активи, оціненими за 1-м та 2-м рівнем ієрархії.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Компанія не мала активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Компанії усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Компанії, так і на справедливу вартість чистих активів.

Усвідомлюючи значні ризики, пов'язані з коливаннями відсоткових ставок у високоінфляційному середовищі, яке є властивим для фінансової системи України, керівництво Компанії контролює частку активів, розміщених у боргових зобов'язаннях у національній валюті з фіксованою відсотковою ставкою. Керівництво Компанії здійснює моніторинг відсоткових ризиків та контролює їх максимально припустимий розмір. У разі зростання відсоткових ризиків Компанія має намір позбуватися боргових фінансових інструментів з фіксованою відсотковою ставкою. Моніторинг відсоткових ризиків здійснюється шляхом оцінки впливу можливих змін відсоткових ставок на вартість відсоткових фінансових інструментів.

Активи, які наражаються на відсоткові ризики, станом на 31.12.2020р. відсутні.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Компанія матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Компанія здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогностичні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

:

Період, що закінчився 31 грудня 2019 року	До 1 місяця (тис.грн.)	Від 1 місяця до 3 місяців (тис.грн.)	Від 3 місяців до 1 року (тис.грн.)	Від 1 року до 5 років (тис.грн.)	Більше 5 років (тис.грн.)	Всього
1	2	3	4	5	6	7

Загальна кредиторська заборгованість	0	1	75	160		236
Всього	0	1	75	160		236
Рік, що закінчився 31 грудня 2020 року	До 1 місяця (тис.грн.)	Від 1 місяця до 3 місяців (тис.грн.)	Від 3 місяців до 1 року (тис.грн.)	Від 1 року до 5 років (тис.грн.)	Більше 5 років (тис.грн.)	Всього
Загальна кредиторська заборгованість	28	0	102	153		283
Всього	28	0	102	153		283

7.4. Управління капіталом

Компанія розглядає управління капіталом як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних з оптимальним формуванням капіталу з різноманітних джерел, а також забезпеченням ефективного його використання у діяльності Компанії. Ключові питання та поточні рішення, що впливають на обсяг і структуру капіталу, а також джерела його формування, розглядаються управлінським персоналом. Механізм управління капіталом передбачає чітку постановку цілей і завдань управління капіталом, а також контроль за їх дотриманням у звітному періоді; удосконалення методики визначення й аналізу використання усіх видів капіталу; розроблення загальної стратегії управління капіталом.

Управлінський персонал здійснює огляд структури капіталу на кінець кожного звітного періоду. При цьому проводиться аналіз вартості капіталу, його структура та можливі ризики. На основі отриманих висновків Компанія здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик. Компанія може здійснювати регулювання капіталу шляхом зміни структури капіталу. Система управління капіталом може коригуватись з урахуванням змін в операційному середовищі, тенденціях ринку або стратегії розвитку.

Управління капіталом Компанії спрямовано на досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Компанії, що відповідають рівню ризику;
- дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Компанії функціонувати в якості безперервного діючого підприємства.

Компанія вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

- Склад власного капіталу на дату фінансової звітності (13 516 тис. грн.);
- - Зареєстрований капітал (оплачений капітал) 9 605 (9 605) тис. грн.
- - Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) -2 275 тис. грн.

Відповідно до Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками, затвердженого рішенням НКЦПФР № 1597 від 01.10.2015р. (з врахуванням змін) Компанія розраховує такі показники:

1) розмір власних коштів; 2) норматив достатності власних коштів; 3) коефіцієнт покриття операційного ризику; 4) коефіцієнт фінансової стійкості.

Розмір регулятивного капіталу (власні кошти) Компанії станом на 31.12.2020р. складає 12 550 тис.грн., що відповідає нормативному значенню $\geq 3\,500$ тис.грн. Норматив достатності власних коштів станом на 31.12.2020р. складає 84.3150, що відповідає нормативному значенню $\geq 1,0$. Коефіцієнт покриття операційного ризику станом на 31.12.2020р. складає 137.9945, що відповідає нормативному значенню $\geq 1,0$. Коефіцієнт фінансової стійкості станом на 31.12.2020р. складає 0.9764, що відповідає нормативному значенню $\geq 0,5$

7.5. Оцінка ефективності керівництва в управлінні економічними ресурсами

Підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом, забезпечення його раціонального використання значною мірою пов'язано з проведенням якісних змін у складі ресурсів і з підвищенням ефективності в їх управлінні. Завдання підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом

полягає насамперед у вдосконаленні використання й управління ресурсами підприємства та в підвищенні їхньої цілісності.

Основними ресурсами Компанії є фінансовий ресурс у вигляді грошових коштів, отриманих в результаті формування статутного капіталу, та фінансові інвестиції.

Підвищення ефективності використання трудових ресурсів є можливим лише за умови формування якісної системи менеджменту, що в свою чергу передбачає встановлення жорстких вимог до керівників усіх рівнів.

Для реалізації цієї мети Компаніям створена система вимог до працівників, які повинні їм відповідати, зокрема, наявність дипломів з вищою освітою та підтвердження рівня кваліфікації відповідними сертифікатами.

7.6. Події після Балансу

На момент складання фінансової звітності подій, що впливали б на показники фінансової звітності станом на 31.12.20р. , не відбувалось. Припинення діяльності ТОВ «КУА МАСТ-ІНВЕСТ» не планується.